

A MUNKA

XIX. évfolyam, 40. szám.

Ára 16 fillér

Salgótarján, 1941 október 4.

Adakozzunk.

Szeptember 25-én este hangzott el a rádióban a Főméltóság Asszony beszéde a nyomorenyhítés érdekében megindított, immár hagyományossá váló mozgalomról. A háboruokozta rendkívüli viszonyok közepette mindnyájan a legnagyobb figyelemmel hallgatjuk az ország Nagyszasszonyának szívbemarkoló, őszinte szavait. Amikor még látszólagos békében éltünk, így őszi időben, amikor már megnyulik az árnyék, elköltözték a vándorló madarak és éjszakánként a melegebb tájakra huzódó vadludak új táplálékot kereső rekedt kiáltozása hasogatja fel a csendet, fokozottabb mértékben gondolunk arra, az idősakra, amikor a természet rendje szerint a föld nem terem és a betakarított anyagból kell kihuznunk tavaszig, — hát még most mennyivel nagyobb feladat összeszedni annyit, ami elegendő a következő aratásig. A Főméltóság Asszony rendszert csinált a szegényeken való segítésből. Ma már alig akad a megnagyobbodott hazánkban olyan elesett ember, aki ne érezte volna ennek a puha, meleg asszonyi kéznek jószágos simogatását és könnyet letörő jóságát.

A természet a két utóbbi évben mostohán bánt velünk. Kevesebbet adott a földünk, mint amennyit szokott és mint amennyit vártunk tőle. Ebből a kevesebből kell olyan adagolást elvégezni, hogy emberi számítás szerint jusson mindnyájunknak. Nemcsak az élelemre, hanem egyéb közszükségleti cikkre is vonatkozik ez a megállapítás. A hatóság a harctéren küzdő katonáinknak tőle telhetően megadott mindent, ami elősegíti győztes csatáinkat, de vannak olyan felszerelések is, amelyek már meghaladják a hivatalos gondolkodást és ránk — itthonlevőkre — hárul az a kötelesség, hogy pótoljuk ezt a hiányt. A magyar asszony és leánynemzetünk nagy és dicső történelmi lapjai szerint mindig megéreztek és megértették a kor szavát. Sohasem kellett szégyenkezniük a gyengébbnek nevezett nem viselkedése miatt, sőt ellenkezően akadtak olyan hőslélekűek, akik még a férfit is pótolták. Nem kell felsorolnunk a férje, vagy apja mellett fegyverrel hadakozó hőslélekű nőket, elég ha utalunk arra, hogy az elmúlt világháborúban is ezek az asszonyok és lányok fogták meg az eke szarvát, nem egy esetben a kasza nyelét és elvégezték azt a munkát, ami még férfiból is a legjobbat kívánja. Most nem ilyen nagy munkát kíván tőlük a haza, hanem mindössze annyit, hogy okosan megérző szívvel osszák be családjuknak a meglévő élelmet, ruházatot, tüzelőt és egyéb szükséges anyagot, azonkívül pedig gyéren meglévő szabad percekben vegyék elő azokat a maradékokat és egyéb célra már nem igen használható anyagokat, amelyekből a messze napkeleten a

Az aradi tizenhárom.

A mérsékelt csodák és mérsékelt martíriumok földjén, ahol annyian csak arra vágnak, hogy fájdalmuk feltűnő, de tettük, kinjük valójában igen moderált legyen, milyen csodát és vértanúságot jelentettek kilencvenkét esztendeig? Azt a csodát, amelyet a szent örület és elszántság létesít, melyben egy nemzet bizonyítja be önmaga és egy világ előtt, hogy kinon, halálán túl életre érdemes. Odaadták életüket, elvetették szerencséjüket, álmaikat, életboldogságukat, hogy végre áldás teremjen e sokat zaklatott földön. Volt, akit egy szerető leány gyászolt, siratott és várt vissza mindörökké, hasztalan. Erről lemondani nehezebb volt, mint az életről. De hitték, hogy meg nem téve azt, amit hitük parancsol, ellutva lelkiismeretük követelésétől, jobbak önmaguk, becsületük, lelki nyugalomuk árán hasztalan akarnák megvásárolni nyomorult, de ilyenformán életre nem érdemes életüket. S hitték, hogy ezzel tartoznak azoknak, akik majd a nyomukba lépnek. Ne mondhasa senki unokáik közül, hogy nem küzdöttek, vérezték, áldoztak üdvösségükért...

Csak a hála élt lelkükben, hogy amiért éltek, amiben hittek, amiért harcoltak, azért, ha a szegényfán is, de szé-

jobb és boldogabb magyar jövőért harcoló honvédeknek segíthetnek. Most nem kötés tépésről van szó, hanem mindössze érmelegítő kötéséről. A fűrgő kötött nyomán csodálatos gyorsasággal alakul ki az érmelegítő, amely megbecsülhetetlen szolgálatot tesz annak a hőshonvédnek, aki a végelethatatlan orosz pusztákon, a csonttáfragyott vizek, folyók és tavak mentén bátran szembenéz az ellenséggel és örködik az itthonlevők álma felett. Adakozzunk! Akinek sorsa, te-

gyentelenül életüket is odaadhatják. S ők ezt mind érezték. Egy nemzet ellelhetetlen tanúságtétele, leróhatatlan áldozata, megfizethetetlen adóssága lettek akkor mindannyian. S elindulva oda, mit boldogok szívetének hívott a hellén és mennynek nevez a hívő keresztény, egy kinba, rabságba, nyomorba sújtott nemzet elfojtott könnye pergett szívére. Örültek, hogy hazájukért halhatnak, hogy folytathatják azok sorát, akik elégték, meghaltak a holnapért, népükért, hazájukért, az Istenért, ki szívében lakozott.

Soha át nem villant agyukon, hogy ez az áldozat meddő, e mítosz mosolyogni való, e vértanúság valószínűtlenül unalmas lehet majd a maradéknak. Egy nemzet nagy céljaival, eszményeivel nő meg és a kicsinyekkel összefügg. S ha igaz is, hogy nemzetek lesznek, nemzetek vesznek, a haza csak akkor vész el, ha utolsó hű fia lelkében is feladja. Ők tudták és tudják ma is, hogy nem jöhetnek ilyen napok, hogy ellenkezőleg, abban az arányban nő, árad, növekszik meg majd a haza szent szerelme, amilyen mértékben vérzik az és fenyegetett... „Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért a keservben annyi hű kebel szakaadt meg a honért.” Az nem lehet,

hogy ész, erő, ne róluk vegyen példát, példájukból lelkesülést, lelkükből lelket a helytálláshoz, az önfeláldozáshoz, mind a sirig, ha kell.

Nem ámitották magukat, tudták: jöhetnek újra, túl derűs koron, nyugodt évtizedeken, övékéhez hasonló nehez, fojtó napok, lidérces éjszakák. Két hatulmas néptengerben újra kicsiny sziget lesz e föld, melynek egy kincse van csupán, a „szentelt fájdalom”. De újra föllobog majd a remény a reménytelenségben, a hit a hitetvesztők között él a majd a szeretet és bizonyosság lesz annak egyetlen objektív fokmérője: az áldozat. S mert nincs nagyobb szeretete senkinek, mint annak, ki életét adja azért, kit szeret, bizonyosan hinni fognak olyan tanuknak, akik életükkel pecsételték meg tanúságtételüket...

Jöhet-e kor, mely ne tiszteljen férfiakat, kik tudnak küzdeni, remény nélkül is, meghalni reménytelenül is, lehet-e, doboghat-e szív e földön, mely át ne érezze, hogy vannak hajótörések, melyek tisztelgeteméltóbbak, mint némely révbeérkezés? Marathonnál is a reménytelenség csodája győzött, azé, mely túl téren és időn ércszavakkal zugja: ember, világ, természet, nemzetek, réám és kinjaimra nézzetek... Ők mindezt hitték, csak egyet nem hittek soha, hogy akadhatnának valaha is magyarok, akiknek ők mitsem jelentenének... (—any.)

bott módja van, mert ha mindenki eszerint cselekszik és minden háziasszony csak egy honvédnek való érmelegítőt köt, máris elértük a célunkat.

A Főméltóság Asszony két évtizedes nyomorenyhítése biztosíték arra, hogy a kegyes adományok valóban azt a célt szolgálják, amire szántuk. Ebben a megmozdulásban nem sorvad el az adomány és valóban annak során segítünk aki leginkább megérdemli. Adjon tehát ki-kí szíve szerint.

Lénárd Károly.

Szombaton délben terjedt el városzerte a megdöbbentő hír, hogy Lénárd Károly h. bányagazgató Budapesten a Szt. István kórházban rövid szenvedés után meghalt. Percek alatt minden üzemi és iroda megrendülve vette tudomásul, hogy az agilis műszaki főnök, a mindig szolgálatkész kolléga, a kiváló képzettségű hadviselt bányamérnök, az igen szociális lélekkel megáldott üzemi vezető szíve megszünt dobogni. A bányagazgatóság épületére komor méltósággal kuszott fel a gyászt hirdető fekete lobogó és könnybe lábadtak a szemek ennek láttára.

A bányagazgatóság irodáiban megkezdődött a legszomorúbb munka, a temetés előkészítése. A család kívánságára a megboldogultat Budapesten a Kerepesi temetőben temették el, ahová hétfőn a temetés napján városunkból és a vidékről mintegy 80-an utaztak fel a végtisztességre. Egyszerű bányászok küldöttsége, a bányazeneke, a mérnöki és tisztviselői kar majdnem teljes számban Korompay Lajos b. ü. főtanácsos, bányagazgató vezetésével. Vonaton, teherautón, az acélgyár igazgatósága által átengedett autóbusszon, magánautokon igyekeztek a gyászolók a fővárosba, hogy utolsó útjára elkísérjék a szeretett kollégát és nagyrabecsült üzemi főnököt.

A kerepesi temető halottasházában hatalmas katalinokon nyugodott a lezárt ércokporos, lobogó gyertyák és kandalláberek komor fényében, körülveve a szűk

nél-szebb koszorúk tömegével. A sok színes szalag, a rajtuk olvasható utolsó istenhozzá, mind-mind beszédes bizonyítéka annak, hogy milyen sokan és mennyire szerették az immár megpihenni tért Lénárd Károlyt. A bányászok diszorsége még csak emelte a komor hangulatot, melyből halkan fel feltört a gyászbaborult család, a hozzártózkodó és jóbarátok zokogása. Egymás után érkeznek a küldöttségek. A Salgótarjáni Köszénbánya R. T. Központi Igazgatósága tisztikara élén dr. Chorin Ferenc elnök-vezérigazgató, dr. Schmidt Sándor vezérigazgató és dr. Reiman Ernő vezérigazgató. Velük érkeztek a társvállalatok vezetői és igazgatói. A Rimamurány Salgótarjáni Vasmű Központi Igazgatósága, a salgótarjáni gyárigazgatóság Karattur Antal igazgató és Nagy Bertalan főszámvévo vezetésével. A Bányászati és Kohászati Egyesület, a Magyar Mérnök és Építész Egyesület népes küldöttsége. Aliquander Ödön és dr. Hollics Endre miniszteri tanácsosok a bányászati közigazgatási osztály vezetésével majd Róth Flóris és Bérczi Sándor bányaiügyi főtanácsosok, mint a régi főnökök jöttek el, hogy elkísérjék hűséges munkatársaikat. Az előtérben a bányazeneke és a bányászok küldöttsége, a Szt. Margit leánynevelő intézet növendékei sorakoztak fel és a gyászoló jóbarátok és ismerősök nagy-nagy tömege. — A gyászszeretartást Horváth Gyula kisterenyei eszperes plébános — a megboldogultnak

testi-lelki jóbarátja végezte nagy papi segédlettel. A beszterelés után az Operaház éneksoprtja énekelt gyászdalt és megkezdtek a koszorúk kihordását. Két koszoruvívó kocsi és a gyászokosi roskadásig megtelt a megemlékezés gyönyörű virágaival, majd a koporsót tették a négylovas gyászbintóra és a bányazeneke komorütémű gyászdulója mellett megindult a hosszú gyászmanen. A siríni a beszterelés után Schreiner jend b. ü. tanácsos helyettes bányagazgató bucsuzott a megboldogult, kedves kollégától és felejtethetetlen jó barától. „Te, aki négy évig etted Szibériában a hadifoglyok keserű kenyerét” mondta hazajöttél és új energiával és ambícióval fogtál neki a munkának, mintha a sok-sok szenvedés nem hagyott volna nyomot a lelkedben. Mindég derűs és kiegyensúlyozott lélekkel dolgoztál és bele vitted minden alkotásodba a munka szeretetét. Most megrendülve állunk sírod előtt és könnyes szemmel mondunk neked kedves Károly barátom egy utolsó „Jó szerencsét!”. Szem nem maradt szárazon a lélekből faka dő bucsuszavak után a bányazeneke a Bányászhimnusz intonálta, melynek szívbemarkoló akkordjai alatt fel-feltört a zokogás és megindult a férfi könnyek csendes árja.

Ne menjünk el érzéketlenül a Vöröskereszt gyűjtő urnái mellett.

A világtörténelem legnagyobb csatája...

az ukrainai, vagy más néven kievi csata befejeződött. A szövetséges haderők, köztük a magyar honvédség egységei, legyűrtek az embereken nagyobb létszámú, jól felszerelt bolsevik erőket. A foglyok száma jóval meghaladja a fémilót és a vad menekülésben elszórt, vagy zsákmányolt hadianyag számbavétele eddig csak hozzávetőlegesen történni lehetett. Az utakat száz és száz kilométer hosszúságban elhagyott orosz hadianyag borítja, melynek elszállítására mérhetetlen munkát ró az erre a célra kirendelt nagylétszámú csapatokra. Ennek a hadianyagnak, amit elhagytak, minden egyes darabja közelebb hozza a háború dicsőséges befejezését, mert Szovjetországban már pótolhatatlan és hiába áll rendelkezésre a hatalmas embertartalék felszerelés nélkül, az katonai egységbe nem követhető. A vörös vasvári vidék pedig, ahol az óriási méretű hadfelszerelési üzemek működtek, már ki vannak kapcsolva a termelésből, mert mint tudjuk, Leningrád körülzártan várja pusztulását, a Don medencéjének nagyrésze pedig már a folytonosan előrenyomuló szövetséges csapatok kezén van.

A kiadott hadijelentések ismét szükségessé váltak, mint mindig, amikor újabb események vannak készülődésben, hogy ilyenek várhatók, arra világosan lehet következtetni abból is, hogy az egyik német hadijelentés, mely a magyar

honvédek vitéz és bátor küzdelmét mutatja, bejelenti, hogy a magyar haderőre rövidesen ismét szép és dicsőségteljes szerep vár, melyet ugyanolyan harcok során fog megoldani, mint az eddigieket.

Az elért eredmények mélységes megdöbbenést keltettek nemcsak Moszkvában, de Londonban, sőt az Egyesült Államokban is. Elsápadtak a stratégiák, mert közelebb érzik az Angliát közvetlenül érintő veszélyt. Moszkvában érkekezletre jöttek össze a szakértők, hogy megbeszéljék milyen módon lehetne meghosszabbítani a Szovjetunió ellenállását. Stockholmra arról érkezett hír, hogy a három állam kiküldöttjei Moszkvában megállapították a gyors cselekvés szükségességét, mert a Szovjet kétségbeesetten szorongatott helyzetben van. Ez a megállapítás tényleg meg is felel a valóságnak. Hiába állapítja azonban ezt meg az érkező, amely a segítségnyújtást is kimondotta, azt végrehajtani azonban alig tudják. Olyan mennyiségű hadianyagot, amit a Szovjet eddig már elvesztett, — még ha Anglia és az Egyesült Államok termelni tudnának is — leszállítani, illetve a szovjet hadsereghez eljuttatni teljesen lehetetlen. Egyébként hadianyagra elsősorban Angliának van szüksége saját védelme szempontjából, az Egyesült Államok pedig csak most akarják felépíteni azokat a gyárakat, melyeknek termelését azután a bol-

sevikieknek adnák át. Ez pedig legkorábban saját elgondolásunk szerint is csak a jövő év második felében történhetik meg. Ez az időpont pedig ma, a villámháború korában, még a területre gigantikus nagyságú Szovjetunió számára is elérhetetlen távolságban van. Az amerikai sajtó véleménye ebben a kérdésben máris megoszlik. Egyik része ugyanis a haladéktalan gyors segítségnyújtást követeli, a józanabb és számítani tudóbb pedig felveti a kérdést, nem lesz-e már késő a segítségnyújtás és a nyújtandó segítséggel Anglia elér-e célját. Nem kétséges, hogy az amerikai sajtó ezen utóbbi jelentős csoportjának érvelése helytálló, mert jelképes segítség érkezett ugyan a bolsevikok számára, olyan mennyiséget azonban, melynek segítségével az képes lenne megfordítani a hadihelyzetet: nem.

Angliában és Amerikában abban reménykednek még, hogy a közeledő téli időszak megakadályozhatja a hadműveleteket és lélekzétvételhez segíti a szovjet orosz haderőt, melynek módjában lesz haderejét kiegészíteni és újra felszerelni. Ezzel kapcsolatban rámutatnak arra, hogy Napóleon győztes ármádiája is kénytelen volt a hideg miatt visszavonulni Moszkva falai alá. Erre csak az lehet a válasz, hogy ami közel 130 évvel ezelőtt történt, ma már nem eshetik meg. Az elmúlt világháború is megmutatta, hogy a tél nem akadály. És a szövetséges haderők felszerelése méginkább kiküszöböli az időjárás viszonyosságait. A tél inkább a bolsevikok szempontjából jelenthet hátrányt, mert ha a kevés számú vasútvonalat és víziutat a fagy és havazás miatt a közlekedésből ki kell kapcsolni, úgy a vörös hadsereg még a jelenlegi erejű ellenállásra is képtelenné válik.

Hírek és különfélek

Mosolygó ősz.

Nem nehéz ezt az őszt szeretni. Még annak sem nehéz, aki egyébként csak a tavasz és a nyár ragyogásán csügg szerelmesen. Régióta nem volt már ilyen szeretőtetreméltó őszünk, amelyben semmi sincs az elmúlás mélabujából, a megsemmisülés, a halál zordonságából, hanem amely olyan, mint valami enyhe, édes átmenet nappal és éjszaka, ébrenlét és álom között. Mint amikor dolgoz, nehéz munkanap után lehajlítjuk fejünket a párnára és halkán, lágyan leszáll ránk az álom anélkül, hogy tudnánk, melyik az a pillanat, amelyben elalszunk, a természet is csöndesen, édesen pihen el ebben az aranyos őszben, nem hal meg mint máskor, nem érzi, nem érzeti az elmúlást, csak elszenderül és első álma csodálatosan szép lehet, mert mosolyog az arca.

Emlékezzünk őszökre, amelyeknek ábrázata mogorva volt és sötét, emlékezzünk az ősznek annyi bánatos és fájdalmas arcára, amely a mi arcunkat és lelkünket is bevonta árnyal, az elmúlás sejtelmével. De kevés olyan őszre emlékezzünk, mint ez az ide, amelynek mosolya bennünk is felragyog és nem engedi közel férkőzni hozzánk az enyészeti gondolatát.

Ő ez a vidám és bölcsenmosolygó ősz amely arra tanít, hogy az elmúlás arnyékában is lehet élni, sőt az életet még jobban lehet és kell szeretni, ha tudjuk: már nem sok van hátra belőle. Ő ez a mosolygó, érett pompájú ősz amelyből, — mint szőlőfűrtől a zamatos nedv, — a megnyugtató bölcsesség fanyar-édes tóra csurran... — ital amelytől nem lehet becsipni, forró mámorba esni, mint a tavasz és a nyár borától, de amelynek zamatán át mégis könnyebben elviselni azt a gondolatot, hogy egyszer éppúgy elmúlik az életünk, mint ahogy most elmúlik a lomb a fákról.

-y-r.

Figyelő szemmel.

Idill a Fő-utcán.

Gyönyörű az ideai ősz nyitánya. Mihelyt a reggeli ködgomolyog elszáll, a nap sugarai szikrázva ontják a fényt s meleget. Boldogan élvezzük a vénasszonyok kezdő "nyarat" a hervadás időszakában, ha dideregően hűvös levegőjű lakásunkból kilépünk.

Vágyunk támad hosszabb sétára is legalább a városban belül, ha kirándulni a szabad természet ölére már nincs alkalmunk.

Megindulunk tehát végig a Fő-utcán jó kedvvel, rözsás reménnyel, hogy egy órácskáig a legpompásabban szórakozunk majd járás-keles közben. Néhány kedves szót váltunk a szembejövő barátokkal s közeli ismerősökkel és kijut nekünk bőségesen az áldásos, egészséges napfürdőből is. No meg a tiszta friss levegőből, szobáknak csaknem dohos zordságát felejtetve.

Balga álmodozás ez, ami rögtön beigazolódik, alig néhány lépés után. Sajnos, idegeinket fokozódóan bosszantó furcsaságokat kell tapasztalunk.

Vegyünk például egy vasárnapot kora délelőtt. Haladunk előre a járdán úgy vélve hogy a seprés művelete már minden ház előtt befejeződött. Tévedünk. Itt is ott is porfelhőcskék terjengnek és tapadósan, szivósan körülölelnek. A későn buzgólkodók süketek, vakok az arra menők iránt. Lathatóan mintha inkább gonosz gyönyört élveznének. Szinte sietős iramban zudítják a port a lábuk elé. A járdalocsolat pedig kedélyesen mellőzik, mert háború időben takarékoskodni kell a vízzel is, gondolják talán. Vagy esetleg tapintathányból ingerlik embertársaikat.

Rubánk tehát szívja magába hamarosan észrevehető rétegződéssel a port s hogy a hatás teljes legyen, eldübörögnek pontosan a rendezett megjelölt vonalrészek, néha szinte közvetlenül mellettünk a gépkocsik is. Nyomukban förtelmes, száz méterig húzódó porfelhő. Különösen a csatornázási területeken. Megtehetnék ugyan nem egyszer, mikor más járómu nagy távolságban nincs előttük, hogy a kövezett úttesten robogjanak, de hát szerintük a felesleges hatások intenzitásával nem illik dacolni, még ha ez a járdák közelében leülepedett portörmegék felkavarásával jár is.

Aztán az idő pénz. Alighanem ez akarja megbizonyítani sok kocsivezető,

Eseveszett száguldozásukkal percekig tartó, sivatagszerű porlégtörést "varázsolnak" a Fő-utcarra. Szigorú pontossággal iramodnak a járda szomszédságában s ugyanúgy nem egyszer kétségbeesett sietéssel az autóbuszok és teherautók is. Szinte megsajnáljuk őket lázas erőlködésükért, hamár a mérgeződésbe beleuntunk. Vajjon milyen országos, vagy egyéb rendkívüli érdek forog kockán, hogy nem tekintve senkire és semmire, esetleges szerezésszerűségre se, rohannak bősztelen?

A pornyelést kissé feldokolva véggezzük s hirtelen eszünkbe ötlük, hogy lassan átbandukolunk a tuloldadra is. Nem éles szögben. Még egy darabon az uttest szélén medegélünk. De vigyázat szórakozásra hajlamos polgártársak, mert városunkban a kerékpárosok jelentékeny hányada a figyelmeztetés legelemibb szabályát, a csengetést ilyenkor egykedvűséggel mellőzi s ugyszólván surolva minket

suhan előre. Valóságos csoda, hogy ebből a könnyelműségből eddig súlyos szerencsétlenségek nem származtak, különösen a nagytothalló élemedettebb korúak s a kisgyermekes körében. No de ami késik, nem mulik. A gépkocsik őrjöngő vágatása a mindig forgalmas Fő-utcán szintén előbb-utóbb megbosszulja magát majd, ha illetékes helyről erélyes letiltás nem történik. Illetve parancs a lassu haladásra.

Mérsékelt hangulatban igyekezzünk tovább. Tegnap porolt, kefélt ruhánkat megint vastagon borítja a porréteg. Kissé elmélázunk, hogy mily örömdetes javulást jelentene, ha tekintettel a hetek óta száraz időjárási viszonyainkra, gyakrabban, esetleg mindennap locsoltatnák az illetékesek, még pedig alaposan, a város útterét a Fő-utcat. S természetesen a reggeli órákban töltene be szerepét a díszes és erre a munkára s nem heverésre hivatott öntöző kocsi. Ennek üdvös következményeként az utcaseprő alkalmazottak is portmentes talajon kezdenék meg mindig szokásos munkájukat.

Lám, némi körültekintéssel és jószándékkal csomó kellemetlenségtől lehetne mentesíteni a közönséget! M—A.

Megalakult Salgótarjánban.

az 1940 XXIII. tc. alapján működő városi Jóléti Szövetkezet. A nagy érdeklődés mellett lefolyt alakuló közgyűlés szept. 20-án d. e. 10 órakor volt a városháza nagytermében. A gyűlést dr. Förster Kálmán polgármester vezette, aki a fenti törvény alapján országosan megindult, hatalmas arányú szociális munkára hívta fel a figyelmet.

Az Országos Szociális Felügyelőség részéről jelen volt a gyűlésen Dr. Steller Mária orsz. felügyelő, aki a Jóléti Szö-

A bányaiskolák tanítási idejének kezdete. A Salgótarjáni Községi Bányai Részvénytársulat által felmutatott s a nógrádi szénmedencében működő elemi népiskolákban tekintettel a gyermekek egészségügyi szempontjaira, továbbá a körülményre, hogy nagyobb távolságokról kell iskolai központjaikat felkeresni, a nyár folyamán bevezetett új időszámítás miatt mivel sötétben kellene elindulniuk otthonról, Korompay Lajos

vetkezetek szabályozásával kapcsolatban tartott értékes előadást, nagy érdeklődés mellett.

A közgyűlés elnökké dr. Förster Kálmán polgármestert, alelnökké dr. Lapánszky János városi szoc. ü. elnököt a Szövetkezet igazgatójává Süle Ferenc banktisztviselőt választotta meg és 12 igazgatói tagot.

Süle Ferenc a hivatalos órákat d. u. 3 órától tartja a Népbank udvari helyiségében.

m. kir. bányai ügyi főtanácsos bányagazg. a társ. tanítók gyűlésében lefolytatott alapos vita után úgy döntött, hogy október hó 15-től március hó 1-ig a tanítás reggel 9 órakor kezdődjék, mely a régi időszámítás 8-ik órájának felel meg.

A Vöröskereszt támogatása beosztottak kötelessége minden magyarnak.

Személyi hír. Dr. Jámor György tankerületi kir. főigazgató okt. hó 29-15-1 a gimnáziumi és keresk. iskolai épület átadásával, illetve átvételével kapcsolatban városunkban tartózkodott.

Távozás. Dr. Takács Adolf a bányagazgatási kórház igazgató főorvosa 36 évi salgótarjáni szolgálata után nyugalmába vonult és feleségével Budapestre költözködött. — Orvosi hivatásán kívül társadalmi téren is meleg érdeklődést tanúsított városunk közegészségügyei iránt. Családi életét a szerénység jellemezte. Távozásakor kísérte a jól és meleg szívvel végzett nemes munkának jól eső érzése.

Eltávozás. Radnay György tehetséges muzsikust és kiváló hangu énekest Nógrádverőcére kántortanítónak megválasztották, amiért a napokban eltávozott városunkból. Itt tartózkodása alatt többször volt alkalmunk szerepléseiben gyönyörködni, ezért sajnáljuk távozását és kívánjuk, hogy a főváros közelében zenei tudását tovább fejlesztesse, szép karriert fusson be.

Bucsuzás. Nyugalomban vonuláson folytán Salgótarjánból eltávozik. Minden kedves barátunktól és ismerőseinktől személyesen elbucsuzni nem áll módunkban. Ez uton kérjük tartsanak meg jó emlékekben, mint ahogyan mi is mindig szeretettel fogunk visszagondolni Salgótarjánban eltöltött életünkre, kedves barátainkra és ismerőseinkre.

Dr. Takács Adolf és neje

Ma és holnap az egész ország területén a Vöröskereszt javára gyűltenek. Mindenki áldozatos szeretettel adakozzék.

Salgótarjáni Északi Katolikus Legényegylet 1941. október 5-én, vasárnap tagaválasztást tart a Ferences plébániatemplomban a 10 órai szentmise keretében, amely alatt a Legényegylet tagjai szentáldozáshoz járulnak. Az Egyesület mt. pártolótagjait és az érdeklődőket tisztelettel várja a Legényegylet ifjúsága.

Huszonöt éves tanítók. A legutóbbi bányatársulati tanítói gyűlésen melegen üdvözlözték Zsuffa Kálmán és Horváth Árpád tanítókat abból az alkalmából, hogy tanítói működésük 25 évét betöltötték. A közszereplésben és közmagasban álló két világháborút átélő népművelőnek, úgyis mint bennszülött tarjániaknak, szerkesztőségünk is gratulál.

Nemzetiben ma szombaton házi disznótor.

A grillben
sarkadi
Nagy Ida énekel.
Tánc reggel 3-ig.

Magyar testvér, ha kebledben szív dobog, ha szeretet hazádat, a harc-
térén küzdő bajtársaidat, — ha nagy és
boldog Magyarországot akarsz támogatassd,
minden anyagi erőddel: A magyar vő-
röskeresztet, nagybányai vitéz Horthy
Miklósné öfömlétségének karácsonyi se-
gélyakcióját, városunk szegényügyét, a
ladányi szeretetházat, melyben a szécsényi
járás falvainak elaggott, elerőtlenedett
szegényeit gondozzák. Szeressük, segítsük,
istápoljuk egymást. Egy-egy cigaretta egy-
egy pohár bor, egy-egy falat kenyér árát
mindenki elnékülözheti, hogy másokból
örömet szerezhessen.

Morzsák...

Írta: özv. Szipszer Lajosné.

Aki kiábrándul, nem érti az elmúlt
szerelem szavát. Vagy megérti a józan a
részegét?

Az elhunytban ömagunkat siratjuk.

Minden jó emberbe nvan szentimen-
talizmus: szív, lélek. érzés, hit.

Az aranyat tüzzel próbálják ki, az
embert arannyal.

A boldogság állapot, a szerelem in-
cidens, A boldogság hosszantartó folyamat,
a szerelem néhány percnyi szikrázás.

A szerelem a legkényesebb érzésünk.
Könnyen születik, de érzékeny, könnyen
elpusztul, ha nem vigyázunk rá.

A szeretet a legfelsőbb kegyelem,
az a titkzatos áldás, mely megszépíti az
örömet és telješen nekünk adja.

Másolat.

A m. kir. Kereskedelem és Közlekedés-
ügyi miniszter 142300/1951 K. K. M. sz.
rendelete a közúti benzínüzemű gépjá-
rművek hajtására szolgáló benzín-szesz-
keverék (motalko) kiszolgáltatásának
újabb szabályozásáról.

A 8230/1639 M. E. számú rendelet
2 §-ában nyert felhatalmazás alapján a
honvédelmi és ipartügyi miniszterrel egyet-
értőleg a következőket rendelem:

1 §. A 32000/1940 K. K. M. számú
rendelet alapján kiadott, folyó évi októ-
ber hónapra érvényes I. Sz. 11 Sz., III.
Sz. I. M. II. M. I. T. II. T. III. T. IV. T.
I. B. A. II. B. A. III. B. A. jelzésű mo-
talkó jegyeken levő szelvények ellené-
ben csak a szelvényeken feltüntetett mo-
talkómennyiségek fele szolgáltatható ki.

2 §. A benzinkutkezelő a fent le-
írt módon beváltott szelvényekről továbbra
is a 32000/1940 K. K. M. számú rende-
let 26 §-ának 8 bekezdésében megállapi-
tott módon, azonban az eladott motalkó-
mennyiség kétszeresének megfelelő men-
nyiséget feltüntető szelvényekkel tartozik
elszámolni.

3 §. Amennyiben a cselekmény su-
lyosabb büntető rendelkezés alá nem esik,
a 8230/1939 M. E. számú rendelet 4 §-a
értelmében kihágást követ el és két hó-
napig, háboru idején hat hónapig terjedő
elzárással, illetőleg nyolcezer pengőig ter-
jedhető pénzbüntetéssel büntetendő az,

a) aki a jelen rendelet 1 §-ában fog-
lalt rendelkezések megszegésével az ok-
tóber havi motalkójegyek szelvényeire e
rendelet 1 §-ában megállapított motalkó-
mennyiségnél többet szolgáltat ki, vásá-
rol, szerez meg, illetőleg használ fel.

4 § E rendelet 1941 évi október hó
1 napján lép hatályba.

A miniszter helyett:
Álgyay Pál s. k.
államtitkár.

Sajátkészítményű: hálószoba
bútor, díobarna színben, hajlított
ajtóval, szép kivitelű.
Helyszűke miatt sűrgősen
eladó.

Öim:
Szabó János asztalos
Fűrdő utca 5.

Orion kisszuper három kimagasló tulajdonsággal:
nagysugarú vételkörzet, tökéletes állomás-
választó élesség, csekély áramfogyasztás
Minden napszakban — Orion rövidhullám-vétel

Kapható minden rádiókereskedőnél

Városi közgyűlés

volt szept. 19-én d. u. 3 órakor dr. För-
ster Kálmán polgármester elnöklésével.

A polgármesteri jelentés kegyelet-
szavakkal emlékezett meg, Köntzey Fe-
renc volt városi műszaki tanácsos el-
hunytáról, akinek temetésén a város
tisztikarának élén a polgármester részt-
vett, a ravatalra koszorút helyezett, az
özvegynek mély részvétet nyilvánított és
a városházára a gyászlobogót kitűzette.

Majd az a l á b b i tárgysorozattal
folyt le a közgyűlés.

Katonai szolgálatra bevonult városi
szerződéses alkalmazottak segélyezése. —
Ipacs Gyula altiszt kérelme Erzsébet leá-
nya után családi pótlék további engedé-

lyezése iránt. — Holub József kérelme
résztörlesztési engedély kiadása iránt. —

A város felülvizsgálati kérelme Deák Fe-
renc építési ügyében. — Paszternák Vil-
mos kérelme emeletes ház építésének en-
gedélyezése iránt. — A Forgács utcai
ovoda telkének bekerítése. — Salgótar-
ján m. város vízvezetési szabályrendelete.
— Salgótarján m. város csatornázási sza-
bályrendelete. — Salgótarján m. város
vizedj szabályzata. — Salgótarján m. város
csatornadij szabályzata. — Illetőségi ügyek

A város vízvezetési és csatornázási
szabályrendeletét tárgyalta le ezután a
képviselőtestület a legnagyobb körülte-
kintéssel, a város és közönség érdekeinek
szem előtt tartásával. Az élénk vita, amely
a vízvezeték szabályrendeletének tárgya-
lása körül folyt, teljes megnyugvással töl-
tötte el a megjelent városatyákat és raj-
tuk keresztül bizonyára a város közön-
ségét is.

(M. N.) A csapos jubileuma. Egy
solingeni söröző csaposa a napokban ün-
nepelte 25 éves szolgálati jubileumát. A
szorgalmas csapos, aki munkájáról pontos
statisztikai feljegyzéseket vezetett, a ju-
bileum fényének emelésére nyilvánosságra
hozta, hogy 25 év alatt nem kevesebb,
mint 7 millió 200.000 pohár sört töltött
meg sajátkezüleg.

5-én, vasárnap délután fél 4 órai kezdettel.

Az SBTC sporttelepén

SBTC-SZEGED

NB. I. Labdarugómérkőzés.

SALGÓTARJÁNI

APOLLO MOZGÓ

Október hó 4-én, szombaton 5, 7 és 9-kor
5-én, vasárnap 1, 3, 5, 7 és 9-kor
6-án, hétfőn 5, 7 és 9 órakor
7-én, kedden 6 és 8 órakor
16 éven felülileknek.

A Notredamei toronyőr

Főszereplők: Charles Laughton, Maureen
O. Hara, Sir Cedric Hardwicke
és Thomas Mitchell.

Október 8-án, szerdán 6 és 8 órakor
9-én, csütörtökön 6 és 8 órakor

Csak egyszer élünk

Főszereplők: Irene Dunne és Douglas F

A megbukott szovjetszínház.

(MN) Csupán a határtalan propa-
gandalehetőségek voltak azok a csábító
okok, amelyek a Szovjetet arra birták,
hogy a színházat is éppen úgy, mint min-
den egyéb más „polgári berendezést”
né likvidálja, sőt ellenkezőleg mint igen
alkalmas agitációs eszközt még jobban
kiépítse. Mindaz, ami a színházat a kul-
túrélet központjává avatta, a költői mű-
vek, a színjátszás művészete, a zene ha-
talma és a kifejező erő, amely a táncmű-
vészetben rejlik, csupán a bolsevik tö-
megbefolyásolás többé kevésbé hatá-
sos eszköze lett. Ugyanakkor állan-
dóan hangsúlyozták, hogy mindez a „pol-
gári színház” merő ellentét és hogy állí-
tásig teljesen „új utakra” léptek.

A színházak az előadásra kerülő
anyag, a drámai forma és a rendezés
tekintetében kollektívnek kellett volna
lennie. Tömegelőadásokra fektették a súlyt,
melyeknél a hallgatóság aktív részese volt
az előadásoknak, beleszólt a párbeszé-
dekbe, kérdéseket tett fel a színészeknek,
véleményt nyilvánított. Hogy a színészeket
és a közönséget ne válasszák el egymástól,
megszüntették a függőnyt. Mindez azon-
ban nem volt valami új, vagy éppenséggel
bolsevik találmány, hanem a német mű-
kedvelő színjátszásnak, amely valóban a
közönség gondolatán épült föl, elenged-
hetetlen kelléke. Ahhoz, hogy ezt a bol-
sevik találmány is megvalósítható legyen,
hiányzott a legfontosabb: a fejlődés ter-
mészetes törvényei alapján kialakult közö-
ségi érzés, mely nélkül hibávalonak bizo-
nyult a zsidók által oly rendkívüli módon
partolt Meyerhold rendezőnek is min-
den igyekezete, hogy híveit még a leg-
furcsább eszközökkel is magával ránt-
sa. Meyerhold ugyan igénybe vette a zsidó
színházának minden apparátusát, a

vakító fényhatásokat egy sereg furfangos
színházi gépezetet, azonban a publikuma a
fényesen kivilágított nézőtérnek ennek ellen-
ére — újságot olvasott. És Meyerhold,
aki mindent, amit Moszkvában „bolsevik
kulturának” neveztek szinte saját szemé-
lyében testesítette meg — márcián-hónapra
kegyvesztett lett.

Az az általános kívánság, hogy pro-
letár forradalomnak az ősi nemesi és pol-
gári művészet formáit is éppen úgy meg-
kell változtatnia, mint a polgári élet egyéb
megnyilatkozásait, nem csupán az új elő-
adóművészetet és új színpadi rendezést
tette szakszerűségi, hanem mindenekelőtt
új, a forradalom szellemét lehelő dara-
bok után kiálott. Oroszország a multban
szerzőkben sohasem volt szegény, azo-
kat a műveket azonban, melyek a szovjet
csillag égése alatt láttak napvilágot, termé-
szetszerűleg nem lehetett egyénekné nevezni,
mint pátozatos, üres frázisokkal teli poli-
tikai gyorsköltszetnek. A szokványos
témák ezek voltak: a proletárok harca
a kapitalisták és osztályellenségek ellen
— a proletárság győzelme, a bolseviz-
mus harca a fasizmus ellen — a bolse-
vizmus győzelme.

Miután a szovjet-színház fontos ne-
velési szerepet töltött be, elsősorban az
új feladata, hogy megnyerje az ifju-
ságot a bolsevik gondolatnak. Ennek
megfelelően igen gyakran választotta
drámai tárgyát a bolsevik ifjuság sor-
sát. Az élet azonban oly messze esett
attól az illúziókkal teli világtól, melyet
ezek az uniformizált irányú szindarabok
az ifjuság elé tártak, hogy a hatás ter-
mészeteszerűleg ellentétes lett. És Meyer-
hold újafelhasználó proletár közönsége he-
lyett ilyenkor testben-lélekben felzakla-

tott elégedetlen ifju emberek hagyták el
a színházat.

De vigasztalan képet mutat a szov-
jetszínház helyzete is, különösen az
ifju nemzedéké, amely, ha számunkra
valósággal elképzelhetetlen nehéz körü-
lmények között elvégezte tanulmányait,
gyakran szerep és kenyér nélkül maradt.

Éppen így csődött mondott azonban
a bolsevik színház technikai tekintetben
is, amely ponton pedig tagadhatatlanul
közelebb állott a bolsevik közönség lel-
kéhez, mint művészi téren. Jellemző,
hogy a szovjetsajtó adatai szerint hat hó-
nap alatt hatvanegyre előre meghirdetett
bemutató maradt el véglegesen és negy-
venegy bemutatót halasztottak el techni-
kai okokból bizonytalan időre. Ilyen kör-
ülmények mellett igazán nem meglepő,
hogy a közönség a színházakból lassan
teljesen elszokott és hogy naponta nem
egy színházban egyszerűen azért nem tar-
tottak előadást, mert végképpen üres so-
rok előtt nem akartak játszani.

A „grandiózus bolsevik kísérlet”,
amely az egész vonalon katasztrófában
végződött, a színház terén is fiaskót val-
lott. A fellengzős tervek közül egyet sem
valósítottak meg, egyetlen gondolatot sem
vittek következetesen keresztül és az „ün-
nepelt” szerzők és rendezők szokásos bol-
sevik módszer szerint az egyedüli bűnő-
sök — miután bebörtönözték őket — nem
hagytak maguk mögött egyebet csak tá-
tongó irt. Ezt csak úgy tudták kiütni,
hogy Európa legnagyobb szellemeinek,
Goethének, Schillernek és Shakespeare-
nek — akiket a „világforradalom elő-
harcosainak” kereszteltek — műveit vit-
ték színpadra. Ezzel aztán, bár a való
művészet után kiáltó orosz színház igé-
nyeit kielégítették, saját művészi tehetet-
lenségüket maradéktalanul bebizonyítot-
ták és a „bolsevik színház” sorsát vég-
leg megpecsételték.

Őszi napfény

szeplőssé teszi.

AZ ARCBŐRT

Szeplőjét
májfoltját,
eltünteti

SZÜCS-FÉLE

SZEPLŐKRÉM

KAPHATÓ:

SZÜCS RÓBERT

„Magyar Korona” gyógy-
szertárában, Salgótarján.

Az idei kukorica ára. Az árel-
lenőrző országos kormánybiztosa ren-
detet adott ki a csöves és a szemes ku-
korica legmagasabb árának megállapításá-
ról. Az 1941. évben termelt egészséges,
érett csöves kukorica legmagasabb termé-
lői ára az ország bármely feladó állomá-
sán 100 kilogrammonként a következő:
1941. szeptember és októberében 13.40,
1941. novemberében 14.60 és decembe-
rében 15.30, 1942. januárjában 16. fe-
bruárjában 16.60, márciusában pedig 17.10
pengő. Az 1941. évben termelt egészsé-
ges szemes tengeri legmagasabb termelői
ára az ország bármely feladó állomá-
sán 100 kilogrammonként a következő:
1941. szeptemberében és októberében 18.70,
novemberében 19.70, decemberében 20.40
1942. januárjában 21, februárjában 21.60,
márciusában 22.20, áprilisában 22.90 és
májusban 23.50 pengő. A rendeletet a
csöves és szemes kukorica legmagasabb
árának megállapításakor közli azt a viz-
tartalom százalékot, amelyre a megállá-
pított legmagasabb árat még fel lehet szá-
mitani.

**Az olasz külkereskedelem
kedvező helyzete.** Az olasz külkeres-
kedelem helyzete kedvezőbb, mint a vilá-
gháborúban. A „Sole” című folyóirat
egyik cikkében rámutat arra, hogy az
olasz külkereskedelem a világháborús hely-
zethez képest lényegesen kedvezőbbben
fejlődik. A magyarázatot az a körülmény
adja meg, hogy az olasz külkereskedelem
minden ellenséges akadályozástól mentes
százszázalékosan bonyolódik le, mégpedig
elsősorban Németországgal, mely Olasz-
ország legfontosabb szállítója és vásárlója.

**Milyen károkat szenvedett
Finnország az oroszoktól elfoglalt
területeken?** A visszafoglalt keletfinn-
országi területeken okozott háborús károk
felbecsülésére kiküldött bizottság számí-
tási szerint a megsemmisített ingatlano-
k értéke 5-6 milliárd, a megsemmisített
ingóságok értéke 5.2 milliárd finn márká-
ra rug. A károsultak követelése alapján
ezzel szemben a háborús károk 24 milli-
árd márkát tennének ki. Az állami vagyo-
nok veszteségei a két összeállításban nem
szerepelnek.

**Új sertésforgalmi és vágási
rendelet.** A kormány rendeletet adott ki
a sertés forgalmának és levágásának sza-
bályozásáról. Eszerint 65 kilónál nagyobb
élő súlyú sertést állatvásáron kívül tilos
forgalomba hozni. Nem vonatkozik azon-
ban ez a tilalom a Magyar Állat- és
Állati Termékek Kiviteli Szövetkezetre,
valamint a jogosított sertéskereskedők ré-
szére történő eladásokra, illetve az emli-

Kellemes meglepetés volt a Buda-
pestről elhozott egy pont, hisz a Gam-
mának az őszi játéka nyomán veszélyes
bire támadt. Ha ez az SBTC javulását is
jelenti, akkor ez az új rendszer eredmé-
nyét is jelenti. (S ha még bizalmatlan is
az SBTC nézőserege az új rendszerrel
szemben, a buzdításban feltétlenül új
rendszer kell, mert az eddigi mérkőzése-
ken az átlagos 2000-es közönség bizony
alig hallatta hangját.)

Gamma ellen az első félpercben gólt
ért el a Stéce Trenka révén, félperc múlva
azonban a Gamma már be is állította a

Észak I. o.

SBTC II.—RTSE 4:0 (0:0)

SFC—SSE II. 4:1 (3:0)

**Asztali tenisz verseny az acél-
gyárban.** Az őszi „Rima olimpia” döntő
mérkőzését szombaton szept. 27-én ját-
szolta a SSE A. és B. csapata az acél-
gyári iskola tornatermében. A versenyt
és így az első helyezést izgalmas, nagy
küzdelem után az A. csapat 5:4 arány-
ban nyerte meg. Nem volt szép játék,
inkább nagy küzdelem, amint az a dij-
mérkőzések döntőjében lenni szokott s
természetesen akadt néhány meglepő ered-
mény. (pl. Solya megverte Révész, de
kikapott Forgótól stb.) Az A. csapat szí-

tettek vételeire. Heti állatvásáron a vásár-
kezdettől számított két óra alatt csak
vásárlási engedéllyel és vételi jeggyel ren-
delkező helybeli husiparos vásárolhat
sertést.

**Charkov gazdasági jelentő-
sége.** 840 000 lakosával Kiev után Char-
kov Ukrajna legnagyobb városa. A Krivoj
Rog-i ércvédekkel és az orosz széntermé-
lés kétharmad részét szolgáltató Donec
medencével jó összeköttetésekkel rendel-
kező Charkov Dél-Oroszország legjelen-
tősebb ipari központjává fejlődött. Nagy
teljesítőképességű szerszámgyép-, mozdony-,
hid- és vasszerkezetgyárain kívül elsősor-
ban traktorgyártása pótolhatatlan. Elektro-
mos, textil-, bőr-, fa- és papíripara ha-
sonlóképpen jelentékeny.

**Megjelent a Magyar Szárnyak
új száma.** A német követség légügyi
attaséja nyilatkozik a magyar repülők
nagyserű teljesítményeiről a Magyar
Szárnyak új számában. A Tomor vadász-
század naplójának nagyszerű, aranybavé-
sett lapjai elevenednek meg az olvasó
előtt. A délukrajnai hősiesség légiharcok
eredményeit elevenítik meg a nyomtatott
sorok. Bisits repülőőrvezető légikronikája,
Udvardy Jenő repülőszázados a világ
minden tájáról összegyűjtött repülő hira-
nyára teszi változatossá az új számot. A
székesfehérvári repülők sporttűnépéről
gazdag képanyagot hoz. Ezenkívül a foly-
tatólagos repülőregény, repülőjátszók

„végeredményt”, egyenlített.

Az SBTC a bajnoki táblázat 11. he-
lyén áll 6 ponttal.

A SSE e héten pibent Langár és
Kleiban kivételével, akik a Felvidék vá-
logatottjában (ifjúsági) játszottak Szent
Korona Kupa döntőn. De az edzőnapokon
készül, hogy Viroszták edző őszi tervét
teljesítve: 10 pontot kell szerezni. S ez
a terv a javuló SSE-nek nem megvaló-
síthatatlan, ha a hátralévő mérkőzésekre
gondolunk. Szív kell hozzá.

vós, a B. csapat magasan formája feletti
játékot mutatott. A fiatal Deményből
még nagy játékos lehet. A verseny után
Moticska Rezső, a SSE elnöke osztotta
ki a győzteseknek az őszi verseny érmeit

**A SSE és az acélgyári LE at-
létaí vasárnap,** f. hó 5-én Gyöngyösön
egyesületközi versenyen vesznek részt a
Gyöngyösi LE ellen. A 100, 400, 800,
3000 m. síkfutás, magas-, távol-, rudugrás,
súly-, diszkoszdobás, gerelyvetés és olim-
pai staféta versenyszámokból álló viadal
elő élénk érdeklődéssel tekintünk, annál
is inkább, miután a két csapat közel
egyforma erőt képvisel. Igen érdekes ve-
rseny lesz a 3000 m-es síkfutás, ahol a
gyöngyösi Neményi és Csépany a tarjáni
Nivelttel és Simkóval csap össze.

nyilatkozatai és a gazdák háborús képa-
nyagok tartják az új számot. A Magyar
Szárnyak mindenütt kaphatók. Kivánsá-
gára mutatószámot küld a Magyar
szárnyak Kiadóhivatala (Budapest, VII.
Királyu. 93.)

**A földművelésügyi miniszteri-
um tenyészvadakat juttat az el-
pusztult vadállományok pótlására.**
A földművelésügyi miniszter az 1939/40.
évi kemény és hosszantartó télen elpuszt-
ult apróvad-állomány pótlására tenyész-
vadakat oszt ki. A tenyészvad juttatása iránti
bélyegtelen igényléseket a terület helyére
illetékes vadászati tudósító, illetve vármé-
gyei vadászati felügyelőhöz legkésőbb ez
év november 25-éig kell benyújtani. A
kérelmező azt is jelölje meg, hogy milyen
vadfajtából (nyul, fácán) és milyen ivar
arányában, hány darabot igényel.

**Újra szabályozták a tojására-
kat.** Az árelenőrzés országos kormány-
biztosa rendeletet adott ki a tojás legma-
gasabb nagybani ára Budapest nagybá-
rtelepen történő átadásakor a következő:
hűtőházi, vagy friss tojás egész ládatétel-
ben 296 pengő kilogrammonként, meszes
tojás pedig 278 P. A tojás legmagasabb
kicsinybeni eladási ára Budapest székes-
főváros, Kispeszt, Pestszenterzsébet, Pest-
szentlőrinc, Rákospalota, Újpest megyei
város, Csepel, Pestújhely és Rákosszent-
mihály nagyközség területén: hűtőházi,
vagy friss tojás súlyra való eladás esetén
324 P. kilogrammonként, hűtőházi, vagy
friss tojás 10 darab alatt darabonként 55
grammon felül 18 fillér, ezen alul pedig
17 fillér. Meszes tojás súlyra való eladás-
kor 305 P. kilogrammonként 10 drb. alatt
darabonkénti eladás esetén 55 grammon
felül 17 fillér, ezen alul pedig 16 fillér.
A rendelet elején említett helységek terü-
letén a tojás fogyasztói ára nem lehet
magasabb mint a budapesti nagybani árak

**Oktober 1-étől kell fizetni a
tíz százalékos hadfelszerelési adót.**
A hivatalos lap szeptember 27-i száma
közölte a pénzügyminiszter rendeletét a
hadfelszerelési adó tárgyában. Eszerint
az állami egyenes adó és pótlékai, vala-
mint járulékaik után 10%-os adót kell fi-
zetni hadfelszerelésre. Ezt az adót a föld-
ház-kereseti, társulati és tantám adó, a
társulati vagyonadó, valamint állami já-
rulékaik után 1941. évtől kezdve vetik ki
az illetményből, tantiemből, járulékból és
versenydíjból pedig október első napjától
kezdve kell levonni és beszolgáltatni a
kincstárnak.

**Salgótarjánban, különféle in-
góságok találhatók, igazolt tulajdo-
nosa a redőrkapitányságnál a hivatalos
órák alatt átveheti.**

**A Szécsényi Járás Levente Pa-
rancsnoksága** Jvezetésére a hadtápa-
rancsnokság Bender Lajos m. kir. főhad-
nagyot nevezte ki X. hó 1-től. László Já-
nos m. kir. alezredes irányította eddig a
leventenevelést a járásban Nagy szerezte-
nek megbecsülésének örvendett. Elhelye-
zésével kapcsolatban így búcsúzott mun-
katársaitól: „Felsőbb rendelkezés folytán
megválnok a jár. lev. p.ságtól, mert a Ha-
zánk más helyre hívott. Hirtelen elindu-
lásom miatt ezúton mondok isten-hozzá-
dot minden leventeoktatónak és leventé-
nek. Kívánom, hogy segítsen meg Benne-
teket a Magyarok Istene ahogyan Szent
Hazánk iránti kötelességeket teljesítitek.
Isten segítsen nemzetépítő munkátokban.
Egyben minden oktatónak a szolgálat ne-
vében köszönöm a támogatást s lélekben
melegen megszoritom becsületét.”
A járás leventenevelőinek ez a szívből
fakadt őszinte búcsú a legszebb dicstét
és elismerés.

Az Etesi Levente Egyesület
községi és bányatelepi csapatainak pa-
rancsnoksága hálás köszönetét fejezi ki
Salgótarján és vidéke ipar és bányavállá-
lata Igazgatóságának, nemes szívű keres-
kedőinek akik Salgótarján és Etes terü-
leteiről szíves ajándékaikkal hozzájárul-
tak ahhoz, hogy a levente ifjúság céljából
versenyen díjakat oszthattak ki. A Rima-
múrány Vasmű Részvény Társaság gaz-
dasági eszközei a Salgótarjáni Úveg és
és palackgyár használt tárgyaiért.
Szenthe László kormány tanácsos ur
üveggyári igazgató. Timaróczy Sándor
úr az Etesi Hangya változatosan összeál-
lított hasznos turista tárgyaiért. Duda La-
jos, Peész Árpád cukrásznak, sütemé-
nyeikért. Az etesi kereskedők lelmi sik-
keikért. Albert-Amália Rauakna bányatárs.
tanító karának, altisztjeinek megértő tá-
mogatásáért, s mindazoknak akiknek
neveit külön külön nem sorolhatjuk fel,
a járási katonai levente parancsnokság
megbízásából mély köszönetét tolmácsolja.

Chikán János
egyesületi elnök.

Bérelnek, esetleg vennék 2 szobás
különálló házat kerttel. Salgótarján bel
vagy külterületén. Értesítést Budapest,
VIII. Thék Endre ucca 6 8. Danubia.

Salgótarján megyei város polgármesterétől.
14.274/1941. szám.

Hirdetmény.

Közhíre teszem, hogy a községi kép-
viselőválasztásra jogosultaknak az 1886.
évi XXII. t. c. 39. § a alapján összeál-
lított névjegyzéke 1941. október 5-étől
október 10-éig bezárólag a városkázán.
(I. em. 6.) közzsemlére lesz kitéve és a
közzsemlére kitélt követő 5 napon be-
lül az ellen észrevételt lehet beadni.

Azok, akik a fentebb megjelölt ha-
táridő alatt észrevételt adnak be, észre-
vételeiknek miként történt elintézéséről
azonnal értesítve lesznek, mely határozat
elleu a meg nem elégedő félnek jogában
áll az értesítés vételétől számított 10. nap
alatt az igazoló választmányhoz, ennek
határozata ellen pedig további 10 napon
belül a közigazgatási bizottsághoz felleb-
bezni.

Salgótarján, 1941. október 2.

Dr. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

Árverési hirdetmény.

Pk. 2238/1941

Hercog Ede és Sándor testvérek
végrehajtó javára (képv: dr. Laufer Samu
ügyvéd) 1440 P követelése és jár. erejéig
a salgótarjáni kir. járásbíróaság 3406/1938
sz. végzésével elrendelt végrehajtás során
lefoglalt 1500 pengő becsértékű alábbi
ingóságok teherautó Zabar községben
1941 évi október hó 8-án d. n. 3 óra-
kor bírósággal elárvereztetnek.

Salgótarján, 1941 évi augusztus hó
30 n.

Török Gyula
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

Nyomdatulajdonos: Végő Kálmán.

Mit keresett Myron Taylor Rómában?

Az angolok által Beirutban egybe-
hívott jeruzsálemi, alexandriai és antio-
chiai ortodox pátriárkák konferenciája,
mely az ortodox egyháznak a Szovjet-
Unió mellett való demonstrációját célozta,
Roosevelt elnököt nyilván arra a gondo-
latra juttatta, hogy igen hasznos dolog
lennie a római katolikus egyház fejét is
hasonló domotstrációra bírni. Elküldötte
tehát megbízottját Mr. Myron Taylor
Rómába, hogy megtudakolja, milyen ál-
láspontot foglalna el Őszentsége ebben
a kérdésben. Reuterék most szomorúan
jelentik, hogy a kísérlet negatív ered-
ménnyel végződött és hogy Myron Tay-
lor ur, az elnök bizalmasa, a katolikus
egyháznak a bolsevizmussal való szövet-
kezéséről és ennek a szövetségnek az
előnyösségéről a pápával folytatott tár-

gyalása folyamán olyan világnézeti nehéz-
ségekbe ütközött, melyeket semmi körül-
mények között sem lehetett áthidalni.

Ha ezzel az esettel kapcsolatban
egýáltalán érdemes valamit megemlíteni,
akkor ez elsősorban az a hallatlan me-
részség és tisztelatlenség, amellyel Roose-
velt a pápának ilyen ajánlatot tehetett.
Csak egy végképp istentelen és minden
keresztényi érzés hiján lévő ember mér-
hetett a Szentatyához ilyen szándékkal
közeledni. És csak egy olyan ember, aki-
nek a legkisebb történelmi tudása sincs,
sem pedig a nyugati kultúrát nem ismeri,
gondolhatott arra, hogy a keresztény ka-
tolikus egyház fejét Charlie Chaplinnel és
Joe Louis néger boxbajnokkal együtt az
angol-szovjet szövetséget népszerűsítő pro-
paganda szolgálatába állítsa. (Szóló)

Nyomtatott: „A MUNKA”-nyomdában, Salgótarján.